

det er Spørgsmaalet om Vættelse af Dyr- lægernes Afgang til Undervisning i Sommerkursus. Fra den høitærede Ministers Side er der under Nr. 31 opført et af Udvalget tiltraadt Forslag om en Bevilling til Veiledning for Dyrleger i forskjellige Jagt ved Landbohøjskolen. Dette Forslag er det blevet muligt at optage, efter at man paa Finantsloven var bleven enig om at oprette en Lærerpost i pathologisk Anatomi. Der har fra vore Dyrlegers Side været følt et meget stærkt Savn af Undervisning paa dette Omraade, navnlig Bakteriologi. Den nyere Lære om Bakteriernes Betydning for Sygdomme er Noget, som vore Dyrleger ere to- talt ukjendte med, de have ønsket en saadan Undervisning, og et godt Skridt hen der- imod er stet ved Oprettelsen af en Lærerpost i dette Jagt. Men det er aabenbart ikke nok; thi for saadanne Dyrleger, som praktisere rundt om i Landet, er det økonomisk meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at rejse her ind i Sommermaanederne og overvære et saadant mindre Kursus, og Udvalget har derfor ønsket, at den høitærede Minister til tredie Behandling vil stille et Forslag, som gaar ud paa at lette Dyrlegerne Afgangen til denne Undervisning, for at denne kan blive saa nyttig som muligt. Der er selv- følgerlig ikke Tale om nogen stor Sum og heller ikke om, at alle Dyrleger skulle komme paa een Gang, men man har tænkt sig no- get Lignende som det, der gjøres for Almue- skolelærerne, idet Statskassen yder Bidrag til de saakaldte Feriekursus, og man har ment, at der var Grund til at vise Land- bruget den samme Interesse fra Statskassens Side som Skoleundervisningen ved Optagelse af en mindre Bevilling — Summens Stør- relse skal jeg ikke nævne her, mellem anden og tredie Behandling kan den jo nærmere fastsættes ved Forhandling med den høitærede Minister — sigtende til at gjøre det muligt for saadanne ubemidlede Dyrleger omkring i Landet at komme ind og faae den Under- visning, som er nødvendig, for at de kunne følge med Tiden og gjøre den Gavn i deres Kald, som er ønskelig.

De øvrige Vædringsforslag under § 19 ere jo tiltraadte af Udvalget med Undtagelse af et Par. Vædringsforslagene under Nr. 35 og 36 vedrørende den tekniske Skole er jo Gjengangere fra tidligere, som jeg ikke be- høver at komme nærmere ind paa. Disse Tilskud ere jo ogsaa i tidligere Aar bleve forlangte og nægtede, og de foreslaaes lige- ledes i Aar nægtede, da der ikke foreligger nye Oplysninger, som kunne medføre, at man forandrede sit Standpunkt. — Om Vædrings- forslag Nr. 34 gjælder det Samme, at det er

en gammel Sag. Det gaar jo ud paa at yde Tilskud til en hele Landet omfattende Forening til Forsikring mod Tab ved Sø- fskade for Fjsterbaade og Fartøier. Det er et Formaal, som Udvalget i og for sig finde godt og hensigtsmæssigt, og som Flertallet ogsaa kunde ønske at yde Bidrag til, under Forudsætning af, at det, man yder dette Bi- drag til, virkelig er et saadant Udtryk for Enighed i Fjsterbefolkningen, at de Forvent- ninger, der stilles til Foreningen, ikke blive skuffede, og at det virkelig gjælder en hele Landet omfattende Sag. Dette er jo imid- lertid ikke Tilfældet. Allerede i 1885, da Sagen første Gang kom for, herskede der en beslagelig og uheldig Konkurrence mellem de to Fjsterfjstskaber, og Udvalget stillede sig den Gang paa det Standpunkt, at det var villigt til at give en Bevilling naar Selska- berne kunde blive enige. Selskaberne forhand- lede da med hinanden og vare lige ved at blive enige, men til Slutning bleve de uenige al- ligevel. Forholdet er nu altsaa det at medens Mindretallet slutter sig til Regeringens Forslag, er Flertallet villigt til at anbe- fale en saadan Bevilling, naar der bliver tilværetragt fornøden Enighed mellem de to Selskaber, og vi se, hvorledes det saaledes sammensluttede Selskab stiller sig til Sagen. I saa Tilfælde vil der sikkert ikke fra Fler- tallets Side være nogen Modstand imod at yde et væsentligt og betydeligt Statsbidrag til en Sag, som i og for sig kan have sin Betydning for Fjsterbefolkningen. Hvad den høitærede Regering kan gjøre i Retning af Tilveiebringelse af Enighed, vil da virke til Sagens Fremme, og jeg antager, at den høie Regering ikke er uden Indflydelse i det Mindste paa et af de to Selskaber, og det vistnok det Selskab, som væsentlig er Skyld i Uenigheden — jeg tror, det andet Selskab ikke har noget imod Enighed. Saa vidt os bekendt er det vistnok det Selskab, som Re- geringen ønsker Bevillingen til, og til hvil- ket den høitærede Indenrigsminister staar i et vist venkabeligt Forhold, fra hvilket Spliden udgaar. — Ved Vædringsforslaget Nr. 37 har Udvalget modsat sig et Forslag om Tilskud til Driften af et af Garverfor- eningen i Danmark oprettet Jagtlaboratorium i Kjøbenhavn. Forslaget er ikke stillet, fordi Udvalget har noget Særligt imod Garberne, men fordi vi frygte for, at man derigjennem kan komme til Konsekvenser, som ikke ville være til at overse. Oprettes der først med Tilskud et Jagtlaboratorium paa dette Om- raade, hvor skal man saa ende? — Endelig maa jeg omtale Vædringsforslaget Nr. 39 vedrørende Sparekassenspektørens Godtgjø- relse. Denne Godtgjørelse er fra først af